

Den 8 september 2006 träffades

åter för ett vetenskapligt försök att vaska fram den ultimata whiskyn. Vi misslyckades åter. Med ousinlig kraft kommer vi därför att utan några krav på arvoden eller ersättningar att fortsätta vår kamp för mänskligheten; att hitta MALTWHISYN!

Denna gång var det åter ett litet manfall. Broder Bertil

brottades med en tidig höstförkylning.

Denna fredag beträdde vi historisk mark. Ett stenkast från Brännö- och Helenabryggorna och lotsåldermannen Rudolf Langes bostad har familjen Nyman uppfört en magnifik bostad. Jag anlände lite för tidigt och tyckte mig uppfatta historiens vingslag när jag närmade mig det Nymanska huset, som likt en lotsutkik med Vinga fyr i sikte, låg på sin bergknalle. Badande i eftermiddagssolen.

Det visade sig dock inte vara historiska vingslag, utan istället patron Nyman som drog på sig byxorna i sovrummet. Hade förirrat mig till det nymanska sovrummets balkongdörr...

Allt nog; vi hade anträtt en historisk plats. Här har Evert Taubes far gått armkrok under sent 1800-tal med Lasse Dahlquists morfar Rudolf Lange från lotsbåten upp till Langegården för att ta sig en maltwhisky. I en av Lasse Dahlquists böcker berättas också att fru Lange näpst den unge Evert Taube när han följde med sin far på besök till Brännö.

Troligen har "singer/songwritern", skådespelaren och charmören Lasse Dahlquist också gått armkrok med bl a lustigkurren Åke Söderblom och galanta damer från ångbåtsbryggan upp till Lasses hus. För att därstädes svinga i sig några stadiga groggar och kaffe med klosterlikör vid Lasses egen bardisk.

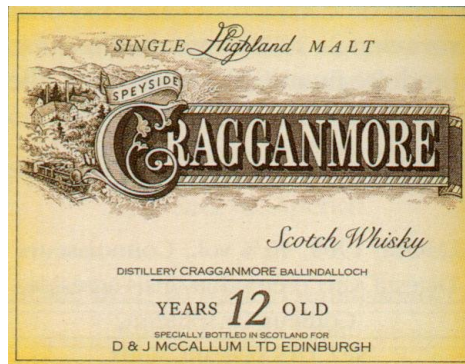
Ja, herre min je...

Och vad tillför då vi den kommande generationen? Vi lägger naturligtvis grunden för vad våra barnbarn kommer att berätta om. Vi skriver väl in oss i historien som personerna som höjt skåpsupandet till ädel vetenskap. Tänk när de andäktigt berättar om att gubbarna samlades, skrynklade ihop de få återstående hjärncellerna (och pannorna) i djupa veck. Smuttade, smackade och uttalade visdomsord om rök, malt och torv....

De tre kombattanterna denna kväll voro:

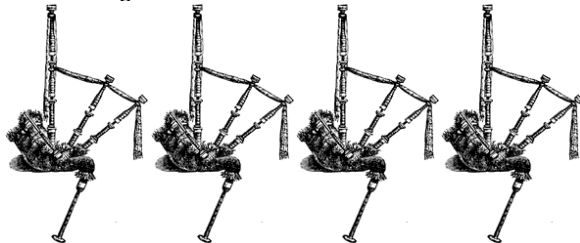
- Cragganmore 12 YO
- Caol Ila 12 YO
- Johnnie Walker Green Label 15 YO

Cragganmore 12 YO

Bedömer vi som en bra, god whisky. Ingen rök. Vi var ense om att den inte stack ut med någon speciellt god och angenäm doft. Vatten frigör, som så många gånger, även goda smaker i Cragganmore.

Den svagt stickande smaken mildras med vattnet. Kanske lite karaktärlös. Den är alltså som whisky betraktat god, men har kanske ändå inte det där lilla extra. Vi ger den kort och gott:

Det får ändå anses som ett bra betyg trots att det inte var fyrverkerier i gommen.

Caol Ila 12 YO

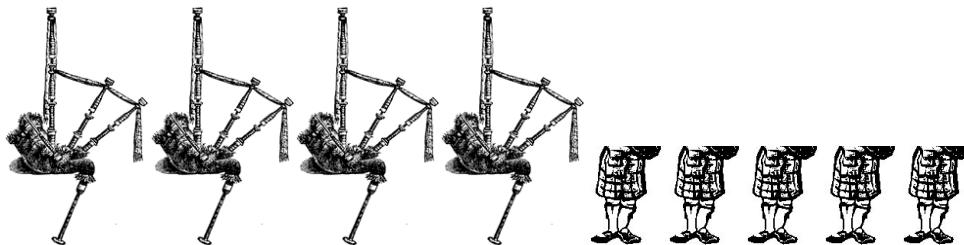

Nämen, här kommer en trevlig bekantskap tycker vi. – Jag vill nyttja min vetorätt, utropar Isaksson som omedelbart förnimmar doften av bläck och gammal skolpulpet. -Jag kommer att ångra att jag ö h t doftade på fanskapet när jag slår min morgonbåge, tänker Isaksson.

Övriga församlingsmedlemmar hummar, smackar och himlar med ögonen. Rök, men i lagom mängd. Och i god förening med övriga smaker. Mjuk och god.

Berner avråder från att vattna detta mästerverk (Mästerverk i sin prisklass).

Vi är generösa med pipor och kiltar:

Johnnie Walker Green Label 15 YO

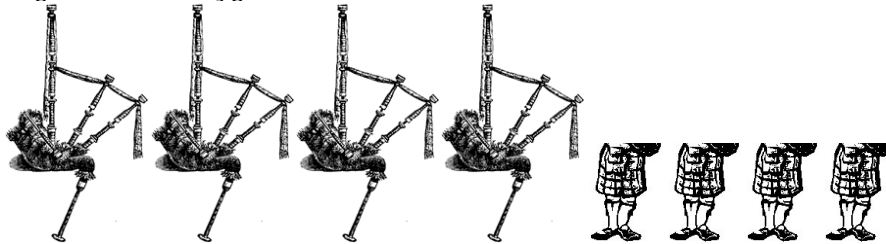
Så kom då turen till protokollförarens favorit; Johnnie Walker Green Label. Det är ingen singel malt, men "Johnnie" får vara med för att han är blandad av bl a Cragganmore och Caol Ila.

Det smackades och det allmänna omdömet var väl att "jodå, den är god...". Det är illavarslande! När någon sedan nämnde att den var parfymig och att den t o m påminde om Southern Comfort anar jag att vi aldrig når de fem piporna...

Doften drar ner och den är sötsliskig.

Nåja, Isaksson sköt dock in att han uppskattade den betydligt mer inlindade röktonen hos Johnnie än den som framträder i en ren Caol Ila...

Vi ger Johnnie betyget:

Utom tävlan deltog en riktig rysare: Finnlagan Original. En caskstrength på 58% alkohol. Huga, huga! Outspädd var det en riktig tuffing som man inte leker ostraffat med.

Med en skvätt gediget Husviksvatten lyckades vi tygla Finnlagan och vi kunde identifiera maltwhiskysmaker och man kunde även skönja röktoner. Vi tackar för att vi inte behöver betygsätta denna luring.

Utlottningen utföll enligt nedan:

Jan F, Bertil, Bert och Kjell var diskvalificerade p g a att man redan tagit hem vinster i andra rundans utlottning. Denna gång gick

- Cragganmore till Jan B
- Caol I la till Bosse och
- Johnnie Walker till värden Janne N.

Ekonomin ser ut som följer: när alla (inom kort) har fått sin ersättning för senaste provningen, har vi strax över kr 3.100:- i kassan! Bådar gott inför kommande provningar...

Vi beslöt att Isaksson får exklusiv rätt, vid nästa, att välja den pava han finner läckrast. Gissa om han kommer att välja en "rökare".

Brännö 06-09-10

Resterande flaskor lottas ut i tredje utlottningssomgången...

Vi får inte glömma att tacka fru Nyman för den mycket goda halvtidsförtäringen. Två goda pajer som inmundigades tillsammans med god, dansk pilsner. Och pilsnern serverades i traditionell dansk flaska.

Apropå historia. Är det inte så att Anki, i rakt nedstigande led stammar från den gamle kronolotsen Caspar Mattsson? Han som lotsade ostindiefararen Götheborg den 12 september 1745... Snacka om historia! Vi lyckades bara sänka ett par maltwhisky...

Vi tackar Janne N för en högtidsstund och träffas nästa gång i Benerska villan den 8 december.

Vid protokollet

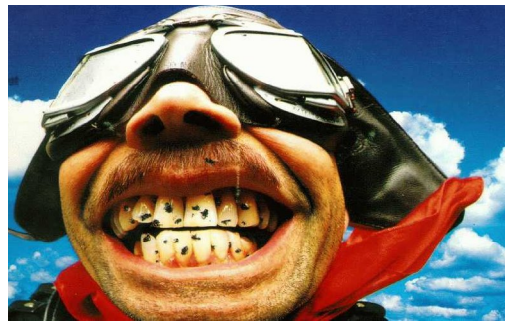
Janne F

(som är ättling, i något snett, nedstigande led, till kung Erik Läspe & Halte. Detta brukar skönjas efter 4:e rundan på whiskyprovningar...)

Och så några bilder...

Vafalls... Roar sig menigheten med whiskyprovning?
Så trevligt! Tänk när jag, Ramkvist och grabbarna
skickade efter lådor med 100-årig maltwhisky. På
Skandia-kundernas bekostnad. Det var tider det...
Och så billigt det var!

Nu lättar Götheborg III ankar...

